

Dizertační práce analyzuje dynamiku nedemokratického režimu v Československu v éře tzv. normalizace. Jedná se o heuristickou případovou studii provedenou induktivní strategií, orientovanou na tvorbu teorie, nikoliv na její testování. Konceptuálně vychází z „pluralistického“ rámce, především ze Skillingovy typologie autoritarismu sovětského typu. Cílem práce je zodpovědět následující výzkumnou otázku: *Který z mocenských mechanismů režimu sovětského typu je třeba transformovat, aby se režim pluralizoval?* Dizertace je rozdělena do tří částí. Nejprve je prezentován kontext vzniku „pluralismu“ na poli tzv. sovětologie. Pozornost je upřena zejména na předpoklady „vzestupu a pádu“ teorie totalitarismu. Zapojení techniky „buldning-block“ a úvaha o konzultativním autoritarismu v NDR přináší předběžné pracovní hypotézy týkající se souvislosti mezi mírou pluralismu a způsobu provádění kádrové politiky. Druhá část je postavená na výzkumu archivních pramenů. Primárně se zabývá změnami systému nomenklatury v šedesátých a raných sedmdesátých letech. Ve třetí části je formulována nová hypotéza a explanační typologie.

Klíčová slova: Totalitarismus; pluralismus; komunismus; Československo; normalizace.